

De 'Witte Brug' over de Rijksweg bij Sliedrecht in aanbouw.

Begin jaren '30 wordt het besluit genomen tot aanleg van de Rijksweg bij Sliedrecht. Een van de gevolgen hiervan is het weggraven van een deel van de dijk bij de Kaai tussen Sliedrecht en Giessendam. Om toch de buurgemeente te kunnen bereiken wordt een viaduct over de Rijksweg gebouwd. In de volksmond krijgt de overgang de naam 'De Witte Brug'. Deze heeft dienst gedaan tot het begin van deze eeuw. Op de foto, gemaakt eind jaren '30 zien we dat er nog volop aan de brug gewerkt wordt.

VERSTAND EN VERSTROOIDHAAID KOMME MET DE JAERE

As ik vroeger weer is wà 'doms' gedaen had, kree 'k te hore dat 't verstand wel met de jaere zou komme. Klink 't jullie ok nog zô in de ore? 't Is heus nog wel goed gekomme. Hoewel, 'domme' dinger blijve we ons hêêle leve wel uithaole, waer ie laeter hard om mot lache. Om mor wat te noeme. Op 'n waareme dag, toe me op vekansie gonge, stak 'k ter hōogte van de Witte Brug bij Giessendam m'n hōôd effe buite 't raompie van d'n oto. Niks besonders netuurlijk, mor 'k was effe

vergete dà m'n zonnebril nog op m'n neus sting. De vrachtwaoge die achter ons ree, zal 'm wel verpletterd hebbe. 'Dom' va me, mor ja. Bij 'n bezinepomp 'n nieuwe gekocht. Effe nog 'n sloksie gedronke. De nieuwe bril effe op 't dak van d'n oto gelege. Ik maarekte 't pas 'n paor kilemeter vedderop. Dat wazze d'r dus twêê op êênen dag. Toe me laeter weer is stopte, zag 'k op 't dak van d'n oto tot m'n stomme verbaozing m'n zonnefok nog legge. Netjies vastgeklemd achter 'n spanband van de surfplank. Mazzeltjie, hee!

Van de week hadde we weer zô'n ampart geval. Al maonde was 'k m'n twêêde fietssleuteltjie kwijt. Kwaolijk geval! Bij diefstal bè je naomelijk verplicht om twêê exemplaore te tône bij de pliesie. Waer we ok zoche, gêên reservesleuteltjie. Op 't lest maakte ik m'n aage mor wijs dat 't wel-is in de kerreven zou kanne legge. Meschie in de zak van 'n jassie, of in êên of aander laojchie of dôôsie? Stoppe met zoeke dus. Gaon kijke in de sleurhut was onmogelijk. Die sting mè veule aanderes 'mannechie an mannechie' in de stalling. 't Wachte was dus op d'n dag dà we 'm weer nôôdig hadde. Mor, gêên sleuteltjie te vinge!

Toe wier d'r thuis wél 'n fietssleuteltjie gevonge. Aan 'n aandere bos mè sleutels van de kerreven. Mor dat was tie van Korsjonnaos, zô wier me gezeed. "Nou ja, 't zal wel" doch 'k. Tot 'k op 't idee kwam om mor is 'n tesssie te doen op mijn karrechie. Werempel, 't paste! Met 'n harde tik schoot 't slot ope. "Aalles opgelost" zou ie zegge. Belnêënt, want nou kwam Korsjonnao d'r sleuteltjie tekort. Peniek. Zoeke, zoeke, zoeke. Naareges te vinge. D'n hêêle huis overhêop! 't Bleek laeter onderin 'n mandjie, waerin de post aaltijd gestopt wordt, te legge. Aaindelijk opgelost! Achteraf wis 'k wel dat 'r daer 'n sleuteltjie lag. Mor ja, 't verstand is dan weliswaer gekomme, mor de verstrooidhaaid komt ok met de jaere zalle we mor denke. Kenne jullie dat nou ok?

Besjaon (1021)